

Οι εκλεκτοί του olive

Άνθρωποι κι ανθρώπων έργα που ξεχωρίζουμε, τιμάμε και σας παρουσιάζουμε...

Κείμενο: ΗΛΙΑΣ ΜΑΜΑΛΑΚΗΣ

Η Μαλάμω της ζωής μας...

Υπάρχουν πολλά πράγματα στην καθημερινότητά μας που αφορούν κυρίως στο ντύσιμο και τη διατροφή. Και συνδέθηκαν τόσο πολύ με τη ζωή μας που στο τέλος έγιναν φετίχ. Έτσι, όλες οι οδοντόκρεμες έγιναν Kolygos, όλα τα ξυραφάκια έγιναν Astor, όλες οι σαρδέλες του κουτιού έγιναν Lucas, τα ζαμπονάκια έγιναν Zwan, και πάει λέγοντας. Φετίχ όμως στα ποτά υπήρξαν; Σαφώς!

Καταρχάς, το κόκκινο βερμούτ που πίνουμε στα νεανικά πάρτι μας και οι ρετσίνες στη στρατιωτική θητεία μας. Τις ανοίγαμε σαν αναφυκτικό πιέζοντάς το καπάκι με τη λαβή ενός πιρουιού και τις ρίναμε στο ποτήρι μαζί με σοδίτσα για να συνοδεύσουμε τα σουβλάκια, τις στενοχώριες και τους μακρινούς έρωτές μας.

Επικρατέστερη όλων και γνωστή στο πανελλήνιο ήταν η ρετσίνα Μαλαματίνα. Όμορφο όνομα, σαν να έχει μέσα στο μπουκάλι μάλαμα. Μάλαμα στη γεύση όμως. Ρετσίνατο λευκό κρασί, που το έπινες εύκολα σε μεγάλες ποσότητες χωρίς ποτέ να σε πειράξει ούτε στο μυαλό ούτε στο στομάχι. Την αγαπήσαμε πολύ τη Μαλάμω. Έγινε το δικό μας κρασάκι.

Βέβαια, πέρασαν τα χρόνια, μεγαλώσαμε εμείς, μεγάλωσε και το εισόδημά μας, και έτσι αρχίσαμε να πίνουμε ακριβότερα κρασιά. Τα μεταγγίζαμε σε περισπούδαστες καράφες, τα αφήναμε να αεριστούν για να πάρουν γεύση και άρωμα. Κι έτσι η καλή και φθηνή Μαλάμω έμεινε πίσω ξεχασμένη στο παρελθόν και στα ράφια των σούπερ μάρκετ. Πάντα φθηνή και προσιτή σε φαντάρους και οικονομικούς μετανάστες.

Σιγά σιγά όμως η Μαλαματίνα έχει αρχίσει να παίρνει τα πάνω της και την εκδίκασή της. Πού και πού τη βρίσκουμε σε λαϊκές ταβέρνες και σε σουβλατζίδικα. Και, όπου τη βρούμε, την αρπάζουμε με την πρώτη. Λίγο για να τη γευθούμε ξανά, λίγο για να θυμηθούμε τα παλιά, λίγο για να ξαναγίνουμε ένα μαζί της. Μαθαίνω ότι στη Βόρεια Ελλάδα τη βρίσκει κανείς παντού. Στην Αθήνα, βέβαια, λίγο πιο δύσκολα. Κι όμως, τις στιγμές της ανάπαυσής μας, και παρά τις συσσωρευμένες οινικές εμπειρίες μας, η Μαλάμω μάς δίνει τη γεύση της ανάμνησης και μας κάνει να την αναζητάμε και στο μέλλον. Γιατί η Μαλάμω δεν θα φύγει ποτέ από τις προτιμήσεις μας...